

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 583/2016 -13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. septembra 2016 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej advokátom doc. JUDr. Branislavom Fridrichom, PhD., Advokátska kancelária Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, vo veci namietaného porušenia jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Krajského súdu v Bratislave sp. zn. E 3240254313, sp. zn. E 3240250313, sp. zn. E 3240244413, sp. zn. E 3240244313, sp. zn. E 3240244113, sp. zn. E 2141881314, sp. zn. E 2141912414, sp. zn. E 2142062514, sp. zn. E 5241183013, sp. zn. E 2142133514, sp. zn. E 2142420614, sp. zn. E 2142338414, sp. zn. E 2142338314, sp. zn. E 2142309914, sp. zn. E 2142296214, sp. zn. E 2142133714, sp. zn. E 654242271S, sp. zn. E 6541720514, sp. zn. E 6541719214, sp. zn. E 6542099014, sp. zn. E 6541721714, sp. zn. E 6542126914, sp. zn. E 6542395715, sp. zn. E 6542384115, sp. zn. E 6542357714, sp. zn. E 6542088814, sp. zn. E 6541114513, sp. zn. E 3240254913, sp. zn. E 6542129714, sp. zn. E 6541112113, sp. zn. E 2142459614, sp. zn. E 2142421314, sp. zn. E 2142520114, sp. zn. E 2142750115, sp. zn. E 3240263013, sp. zn. E 3240261213, sp. zn. E 2142462114, sp. zn. E 2141564614, sp. zn. E 6541459014, sp. zn. E 6541457814, sp. zn. E 6541449514, sp. zn. E 6541442414, sp. zn. E 6541440514, sp. zn. E 3240592212, sp. zn. E 3240590012, sp. zn. E 3240589512, sp. zn. E 3240603412, sp. zn. E 3240602912, sp. zn. E 3240600912, sp. zn. E 3240600512, sp. zn. E 3240600112, sp. zn. E 3240599712, sp. zn. E 3240599012, sp. zn. E 3240597812, sp. zn. E 3240597512, sp. zn. E 3240597112, sp. zn. E 3240596212,

sp. zn. E 3240596112, sp. zn. E 3240595512, sp. zn. E 3240594512, sp. zn. E 3240598312, sp. zn. E 3240604112, sp. zn. E 3240603812, sp. zn. E 3240604312, sp. zn. E 6541618814, sp. zn. E 6541619314, sp. zn. E 6541633114, sp. zn. E 6541683214, sp. zn. E 6541682614, sp. zn. E 6541644214, sp. zn. E 6542276414, sp. zn. E 6542259414, sp. zn. E 6542259514, sp. zn. E 6541534514, sp. zn. E 6541534414, sp. zn. E 6541534314, sp. zn. E 6541473914, sp. zn. E 6541473614, sp. zn. E 6541760614 a sp. zn. E 3140070016 z 8. júna 2016 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., odmieta ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. júna 2016 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uzneseniami Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) z 8. júna 2016 uvedenými v záhlaví tohto rozhodnutia (ďalej len „napadnuté uznesenia krajského súdu“).

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že napadnutými uzneseniami krajský súd, justičná pokladnica, rozhodol:

- o nariadení výkonu rozhodnutia prikázaním pohľadávky oprávneného vo výške 20 €, resp. 66 € odpísaním z účtu v banke,

- o príkaze banke povinného, aby po doručení uznesenia zablokovala na účte povinného sumu zodpovedajúcu pohľadávke oprávneného a túto uhradila po právoplatnosti uznesenia oprávnenému na účet vedený v Štátnej pokladnici,

- o zákaze povinnému, aby po doručení uznesenia nakladal s prostriedkami na účte až do výšky vykonateľnej pohľadávky a jej príslušenstva.

3. Sťažovateľka v sťažnosti vyslovuje svoj názor, že *„krajský súd nie je oprávnený na výkon rozhodnutia ani na realizáciu výzvy podľa ust. § 5 zákona č. 65/2001 Z. z., keďže na ňu neprešla správa súdnej pohľadávky zo súdu, ktorý vydal uznesenia, ktorými zaviazal povinného na zaplatenie súdneho poplatku. Vzhľadom na túto okolnosť nie je možné v nariadenom výkone rozhodnutia pokračovať, výkon rozhodnutia je nutné vyhlásiť za neprípustný a následne ho zastaviť.“*

4. V sťažnosti ďalej cituje niektoré ustanovenia zákona č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov [§ 2 písm. a), § 3 ods. 3 v znení účinnom do 30. apríla 2015], ako aj ustanovenia iných súvisiacich zákonov, a to *„zákona č. 278/1993 Z. z. o správe majetku štátu...“, zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov“* a tiež § 47a ods. 1 Občianskeho zákonníka a uvádza, že *«správa pohľadávky na zaplatenie súdneho poplatku sa do 30.4.2015 mala prevádzať na základe zmluvy na Krajský súd... Prevod správy pohľadávky na zaplatenie súdneho poplatku predstavuje nakladanie s majetkom štátu. Zmluva, ktorú uzatvárajú štátne orgány, ktorými sú aj súdy a ich predmetom je nakladanie s majetkom štátu, musia byť zverejnené v súlade so zákonom. Bez tohto povinného zverejnenia zmluva o prevode správy nenadobudne účinnosť apo troch mesiacoch od jej uzavretia nastupuje fikcia, že k uzatvoreniu takejto zmluvy ani nedošlo.*

V okolnostiach tejto veci, je potrebné uviesť, že ani oprávnený a ani Krajský súd... zmluvu o prevode správy súdnej pohľadávky nezverejnili. Zmluva o prevode správy súdnej pohľadávky preto nemohla nadobudnúť účinnosť, čo znamená, že správa súdnej pohľadávky po celú dobu ostáva na súde, na ktorom súdna pohľadávka vznikla...

Keďže Krajský súd... nedisponuje a nikdy nedisponoval správou pohľadávky, nie je a nikdy nebol oprávnený vymáhať predmetnú súdnu pohľadávku prostredníctvom výkonu rozhodnutia.

Opísaný postup Krajského súdu v Bratislave hodnotíme ako nesprávny a v rozpore so zákonom...

... zákon č. 73/2015 Z. z. s účinnosťou od 1.5.2015 novelizoval § 2 písm. c), § 3 ods. 3 ako aj § 6 ods. 3 tak, že už nie je potrebné uzatvárať zmluvu o prevode správy pohľadávky medzi správcom súdnej pohľadávky (súd, na ktorom pohľadávka vznikla) a Krajským súdom v Bratislave vo funkcii justičnej pokladnice, ale postačí ak správca súdnej pohľadávky zašle justičnej pokladnici „výkaz nezaplatených súdnych pohľadávok“ a konanie o výkone rozhodnutia sa začína dňom doručenia výkazu a tým istým dňom sa správcom súdnej pohľadávky stáva justičná pokladnica t.j. Krajský súd v Bratislave.

Problém je však zjavne v tom, že dorúčením výkazu nezaplatených súdnych pohľadávok v skutočnosti neprešla správa pohľadávky na justičnú pokladnicu t.j. Krajský súd v Bratislave, pretože pojem „výkaz nezaplatených súdnych pohľadávok“ nie je nijako definovaný... v právnom poriadku Slovenskej republiky...

Je preto zrejmé, že pojem „výkaz nezaplatených súdnych pohľadávok“ nie je pohľadávkovým titulom na vykonanie rozhodnutia...

... Uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia voči povinnému v iných prípadoch sa o uvedených skutočnostiach zmieňujú v odôvodnení iba výrazom „Keďže uložená povinnosť nebola dobrovoľne splnená, podľa § 3 ods. 3 zákona č. 65/2001 Za o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok bolo jej vymáhanie zverené tunajšiemu súdu.“

Tu už vôbec nie je jasné, čo je to „zverenie vymáhania“ Krajskému súdu v Bratislave. Uvedené potvrdzuje okolnosť, že vymáhajúci Krajský súd v Bratislave síce považuje za oprávneného seba samého, ale odôvodňuje to „zverením“, pričom neuvádza žiadne údaje týkajúce sa prechodu správy súdnej pohľadávky naň. Právny titul „zverenia vymáhania“ uloženej povinnosti zjavne spomenutý nie je, čo vyvoláva pochybnosti o prechode správy súdnej pohľadávky na Krajský súd...

Základným problémom odôvodnenia uznesení o nariadení výkonu rozhodnutia je predovšetkým to, že nie je z neho zistiteľné, kedy došlo podľa Krajského súdu... k vzniku

jeho správy súdnej pohľadávky, či k tomu došlo podľa Krajského súdu... pred 1.5.2015 alebo po 1.5.2015.

Je teda zrejmé, že súd rozhodujúci o výkone súdnych pohľadávok nemal právomoc konať a mal konanie o nariadenie výkonu rozhodnutia zastaviť.»

5. Uvedenými napadnutými uzneseniami krajského súdu malo podľa sťažovateľky dôjsť k porušeniu jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

6. V petite sťažností sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd vyslovil, že napadnutými uzneseniami krajského súdu boli porušené ňou označené práva, a zároveň žiada, aby ústavný súd zrušil napadnuté uznesenia krajského súdu a priznal jej úhradu trov konania.

II.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne

neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

K namietanému porušeniu sťažovateľkou označených práv uzneseniami krajského súdu

9. O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu verejnej moci (súdu) nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú možno preto považovať sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie (napr. rozhodnutia sp. zn. I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 140/03, IV. ÚS 166/04, IV. ÚS 136/05 a sp. zn. III. ÚS 168/05).

10. Sťažovateľka koncentruje svoju argumentáciu v podstate na skutočnosti uvedené v bode 3 a 4 a od nich odvodzuje porušenie svojich označených práv v bode 1.

11. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom s nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch...

12. Ústavný súd po preskúmaní sťažnosti konštatuje, že sťažovateľka neponúka žiadne ústavné argumenty, iba polemizuje s napadnutými rozhodnutiami krajského súdu a predkladá svoj právny názor o tom, že krajský súd nie je oprávnený na vymáhanie

pohľadávok voči nej. Je potrebné uviesť (vyplýva to aj zo zistení ústavného súdu), že prevod na zaplatenie súdnej pohľadávky sa uskutočňoval na základe základnej zmluvy, ktorú uzavrel krajský súd, justičná pokladnica, s jednotlivými súdmi Slovenskej republiky v období od účinnosti „zákona č. 65/2001 Z. z.“, t. j. od 1. apríla 2001 až do 31. decembra 2003, pričom každý ďalší prevod súdnych pohľadávok bol realizovaný formou prílohy k zmluve, ktorú tvrdí výkaz „opis“ osobitnej evidencie, rozhodnutie súdu, zberný list, prípadne iný doklad. V zmluve bol taktiež určený presný deň v mesiaci ako termín prevodu správy pohľadávky a každá zmluva nadobúdala platnosť a účinnosť dňom podpisu obidvoma zmluvnými stranami.

13. Je súčasne potrebné zdôrazniť, že napadnuté uznesenia krajského súdu o nariadení výkonu rozhodnutia (80 rozhodnutí) vo veciach sťažovateľky sa opierajú o právoplatný a vykonateľný exekučný titul (toto v sťažnosti sťažovateľka vôbec nespochybňuje) a oprávnený si zvolil prípustný spôsob výkonu rozhodnutí prikázaním pohľadávky, ktoré mu umožňovali príslušné právne predpisy [do 30. apríla 2015 krajský súd postupoval na základe uzatvorených zmlúv (pozri bod 12), od novely zákona citovaného v bode 4 s účinnosťou od 1. mája 2015 bolo možné zo strany krajského súdu konať už nie na základe zmluvy, ale iba postúpením výkazu nezaplatených súdnych pohľadávok, pozn.]. Ak sťažovateľka toto namieta, potom napáda skôr neústavnosť danej zákonnej úpravy, na čo však nie je oprávnená.

14. Keďže ústavný súd v tejto veci na základe uvedených skutočností nezistil žiadnu príčinnú súvislosť medzi námietkami sťažovateľky vyslovenými v sťažnosti a obsahom a podstatou základného práva sťažovateľky na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právom na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 11), dospel k záveru o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti sťažovateľky (bod 9) podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

15. Z dôvodu odmietnutia sa preto rozhodovaním o ďalších ňou uplatnených procesných návrhoch už ústavný súd nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. septembra 2016